

CURTEA SUPRĂMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte - Petru Ursache,
judecătorii - Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti,
Petru Moraru

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de
procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut și
inculpatul Tătaru Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal
al Curții de Apel Chișinău, din 02 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Tătaru Vasile Iosif, născut la 03.11.1960,
originar și domiciliat în s. Gradiște, r-nul
Cimișlia.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 18.05.2012 - 22.10.2013;
2. instanța de apel: 16.01.2013 - 27.03.2014;
03.11.2014 - 02.04.2015;
3. instanța de recurs: 27.06.2014 - 07.10.2014 - (*dispusă rejudecarea*);
30.06.2015 - 03.11.2015.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură
penală, legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 22.10.2013, Tătaru V. a fost
achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4)
Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de către părți a fost lăsată fără soluționare.

2. De către organul de urmărire penală Tătaru V. a fost învinuit de
faptul că, în perioada 2005 - 2008, avînd scopul însușirii bunurilor altei
persoane, prin abuz de încredere, activînd în calitate de conducător al Î.I.
"Tătaru", înregistrată de Camera Înregistrării de Stat, la 18.11.1993 cu nr.
1002605001230, fiind titular de licență, eliberată de Camera de Licențiere la

18.04.2005, pentru prestarea serviciilor de construcție a instalațiilor și rețelelor tehnico - edilitare, contrar prevederilor scrisorilor informativ-normative privind determinarea valorii obiectelor construcției și decontărilor pentru lucrări de antrepriză, aprobate de către Ministerul Finanțelor al RM nr. 1109/1 din 13.11.2006 și Agenția Construcții și Dezvoltare a teritoriului RM nr. 1576-01-07 din 02.02.2006 cu modificările ulterioare, la executarea lucrărilor de construcție-montaj ale gazoductului, din s. Grădiște, r-nul Cimișlia, a majorat valoarea acestui gazoduct cu 41 429,41 lei, colectați de la un grup de cetățeni - potențiali consumatori, locuitori ai s. Grădiște, r-nul Cimișlia, pentru efectuarea lucrărilor de gazificare, în urma cărui fapt a pricinuit părților vătămate: Durlescu M., Leșanu A., Chisăliță A., Rotaru D., Lungu V., Damaschin V., Baidu M., Ciobanu Eu., Ciobanu N., Ciobanu N., pagubă materială considerabilă, în sumă totală de 41 429,41 lei, ceea ce constituie 2 071 de unități convenționale la momentul comiterii infracțiunii.

Tot el, a fost învinuit în aceea, că după finisarea lucrărilor de gazificare, la 04.10.2010, continuând acțiunile sale îndreptate la însușirea bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare, din 04.10.2010, în calitate de vânzător, a înstrăinat, cu drept de proprietate S.R.L. „Cimișlia Gaz”, în calitate de cumpărător, la suma de 93 000 lei, o porțiune din gazoduct de presiune medie cu lungimea de 430 m., destinat pentru alimentarea cu gaze naturale a consumatorilor din s. Grădiște, r-nul Cimișlia, construit conform proiectului de gazificare N 7250, astfel însușind bunurile coproprietarilor a căror cotă parte constituia 48 000 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel acuzatorii de stat Bojinov M. și Bodorin Al-dra și părțile vătămate: Baidu M., Durlescu M. și Ciobanu Eu.

Acuzatorii de stat au solicitat casarea sentinței pe motivul ilegalității acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tătaru V. să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în formă de închisoare, pentru un termen de 9 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului acuzatorii de stat au invocat că:

- instanța de fond eronat a stabilit circumstanțele cauzei achitându-l pe inculpat și a concluzionat că învinuirea adusă lui nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată;

- instanța de fond, pronunțând sentința, nu a ținut cont de relevanța, concludența și veridicitatea tuturor probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești, luând preponderent ca bază depozițiile inculpatului;

- din declarațiile inculpatului este evident că acesta a încercat să ascundă adevărul și să justifice inventiv acțiunile sale pentru a evita răspunderea penală și pedeapsa pentru care urma să fie sancționat;

- vina inculpatului a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate și prin materialele dosarului, administrate de partea acuzării în condițiile legii;

- în actul reviziei economico-financiare valoarea tuturor lucrărilor, ce se numărau executate în actul de îndeplinire al lucrărilor la gazoductul subteran din polietilenă, cu diametrul de 63 mm. (89 780,39 lei) și cea ce se numără în procesul-verbal de recepție al lucrărilor (154 155,39 lei), neîntemeiat a fost majorată cu 41 429,41 lei;

- conform informației parvenite de la inculpat, 24 de potențiali consumatori de gaze naturale au achitat suma totală de 125 150 lei, dintre care, după cum s-a menționat, 48 000 lei (24x2000), revin gazoductului de presiune medie și 77 150 lei celui de presiune joasă;

- versiunea inculpatului prezentată în ședința de judecată, cu privire la nevinovăția sa, nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești și este combătută integral de probele administrate la materialele dosarului;

- în cadrul ședinței judiciare, în instanța de fond, au fost examinate suficiente probe pentru încadrarea acțiunilor inculpatului Tătaru V. în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, și recunoașterea acestuia vinovat în comiterea infracțiunii imputate.

Părțile vătămate Baidu M., Durlescu M. și Ciobanu Eu. au solicitat casarea sentinței, pe motivul ilegalității acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, și aplicarea pedepsei în limitele legii.

Invocând aceleași motive, părțile vătămate au susținut că, inculpatul Tătaru V., în urma acțiunilor sale ilegale, le-a pricinuit o daună considerabilă. Vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită pe deplin, și anume: prin declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetărilor judecătorești și prin alte probe anexate la dosar și acceptate de instanța de fond.

Potrivit actului de revizie economico-financiară al activității Î.I. "Tătaru" în perioada 01.01.2005 - 01.10.2011, întocmit de colaboratorii CCCEC, la 26.10.2011, s-a constatat că, potrivit actului de îndeplinire al lucrărilor de construcție-montaj ale gazoductului de presiune medie și în procesul-verbal de recepție al lucrărilor de construcție-montaj al rețelelor de presiune joasă Î.I. "Tătaru", conducătorul căruia este Tătaru V., a majorat neîntemeiat valoarea acestor obiective cu 41 429 lei, tot el, fără acordul

cetățenilor potențiali consumatori, care dețineau cota-parte de 48 000 lei, a comercializat S.R.L. „Cimișlia-Gaz” o parte a gazoductului de presiune medie, în suma totală de 93 000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 27.03.2014, au fost admise apelurile declarate, casată integral sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Tătaru V. a fost condamnat în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată, de către părțile vătămate, privind încasarea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului să se pronunțe instanța civilă. Pe capătul de cerere, privind încasarea prejudiciului moral, a fost respinsă ca nefondată.

5. Instanța de apel a constatat fapta incriminată lui Tătaru V. prin rechizitoriu, concluzionînd că probele prezentate de partea acuzării și anume: *declarațiile părților vătămate: Durlescu M., Ciobanu Eu., Baidu M., Damaschin V., Ciobanu N., Chisăliță A.; - reprezentatul legal al părților vătămate Rotaru D. și Lungu V. - Coadă A.; succesorul legal al părții vătămate Leșanu A. și Leșanu An. - Lotca M.; - martorii Tătaru M., Lungu S., Bîlbă A. Damaschin Z., Chisăliță Al-dru, Ciobanu C., Lungu Al-dru, Sclifos I., Ciuciuleanu N., Chisăliță Gh., Mustață I., Ciuciuleanu C., Sîrghi I., Ciobanu N., Mutu A., Nistreanu P.; - concluziile pe actul de revizie, din 26.10.2011 întocmit la Î.I. „Tătaru Vasile” și dezacordul conducerii întreprinderii menționate, din 01.10.2011 făcute de către controlor-revizor principal din Direcția nr. 3 a CCCEC al RM (f.d. 185 vol. I); - actul reviziei economico-financiare a activității Î.I. „Tătaru”, în perioada 01.01.2005 - 01.10.2011; - raportul nr. 369 din 11.06.201 (f.d. 4 vol. I), confirmă vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal.*

Astfel, dînd o nouă apreciere probelor administrate în cauză, instanța de apel a considerat că vinovăția lui Tătaru V., în săvîrșirea faptei infracționale constatate și anume *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvîrșite în proporții mari*, a fost dovedită pe deplin.

În continuare, instanța de apel apreciînd probele prezentate de părți prin prisma prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală, a conchis că prima instanță, la adoptarea sentinței, incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și eronat a ajuns la concluzia că inculpatul Tătaru V. n-a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (4) Cod penal, dispunînd achitarea acestuia.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 75-78 Codul penal, a ținut cont de

gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Tătaru V., de circumstanțele cauzei, care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

6. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar inculpatul Tătaru V., care a solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că:

- instanța de apel nu a dat o apreciere juridică corectă probelor administrate la dosar;

- verificarea volumelor și valorii lucrărilor de construcție-montaj efectuate la Î.I. „Tătaru”, la lucrările de montare ale gazoductului de presiune joasă, cu lungimea de 1 250 m. și presiune medie, cu lungimea de 430 m., în prețuri curente (din 04.10.2011 - 26.10.2011 (f.d. 82), a fost inițiată contrar prevederilor HG 360 din 25.06.1996 , Anexa 3, pct. 3.

- în raportul revizorului principal CCCEC, nu a fost constatat faptul că la lucrările de construcție-montaj la gazoductul de presiune medie, cu lungimea de 430 m. și gazoductul de presiune joasă, cu lungimea de 1 250 m., au fost utilizați bani proveniți din careva surse bugetare;

- instanța de apel nu a luat în calcul prevederile Regulamentul privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții (Anexa 3 la HG 360 din 25.06.1996), care de fapt a stat la baza calculării valorii gazoductelor de presiune medie și presiune joasă construite de Î.I. "Tătaru";

- constatarea revizorului principal CCCEC, precum că Î.I. "Tătaru" a majorat valoarea și volumul lucrărilor supuse controlului, contravine prevederilor Legii 721-XIII din 02.02.1996, potrivit căreia, controlul de stat al calității în construcție este exercitat de către Inspekția de Stat în Construcții. (Anexa nr. 1 HG nr. 360 din 25.06.1996, privind Regulamentul de exercitare a controlului de stat al calității în construcții), concomitent cu exercitarea verificării calității în construcție se efectuează și Controlul volumelor și valorii de către Inspekția de Stat în Construcții. (Anexa nr. 3 la HG 360 din 25.06.1996 pct. 5), potrivit căreia controlul volumelor lucrărilor și valorii construcției în prețuri curente se efectuează în mod obligatoriu în faza de recepție a lucrărilor;

- organul de urmărire penală nu a stabilit cu exactitate costul real al sistemului de gazificare construit de Î.I. "Tătaru", la obiectivele 7250 „Газификация с. Градешты Чимишлийского района”, de la ПК 5+30 pînă la ПК 9+60, de presiune medie , cît și a proiectelor: 483 „Gazificarea caselor de locuit de la cutia PRG nr. 9,10,3 din s. Gradiște, r-nul Cimișlia”, obiect 113-001/07, RGE, construit de Î.I. "Tătaru", în anul 2008;

- în instanța de judecată nu au fost prezentate probe ce ar confirma faptul că au fost colectați bani, în sumă de 41 429,41 lei, care de fapt ar fi suma majorată de la suma achitată de la persoanele participante la proces, pentru lucrările la gazoductul de presiune medie, cu lungimea de 430m, cât și a gazoductului de presiune joasă, cu lungimea de 1 250m;

- majorările volumelor au fost constatate în timpul petrecerii reviziei economico-financiare, la Î.I. "Tătaru" (04.10.2011-26.10.2011), adică cu doi ani după recepționarea lucrărilor nominalizate;

- organul de urmărire penală nu a prezentat expertiza actelor de îndeplinire a lucrărilor în comparație cu proiectul de executare, cât și expertiza documentelor de execuție exercitată, prin măsurarea instrumentală a lucrărilor executate de facto și compararea lor conform HG nr. 360 din 25.06.1996, Cap. III pct. 8, nu a fost confirmat prin probe că participanții la procesul de gazificare au achitat suma de 41 429,41 lei;

- nu au fost luate în considerație contradicțiile persistente în declarațiile martorilor și a părților vătămate, în ceea ce vizează modalitatea de colectare a banilor;

- în materialele cauzei lipsesc probe, care atestă cota de participare cu mijloace financiare a locuitorilor satului. Prin urmare, este întemeiată concluzia primei instanțe că *„...organul de urmărire penală n-a constatat cu certitudine, care a fost suma de bani încredințată lui Tătaru V., pentru construcția gazoductului, dacă această sumă a fost suficientă pentru acoperirea cheltuielilor suportate la construcția gazoductului și care sumă de bani a fost însușită de Tătaru V.”*

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07.10.2014, a fost admis recursul declarat, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, Colegiul penal a menționat că de către instanța de fond, la judecarea cauzei, nu au fost respectate prevederile art. 101 alin. (1), 325 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) pct. 1) - 4), 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală.

În pofida prescripțiilor de drept enunțate, potrivit descriptivului sentinței, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în raport cu circumstanțele invocate în rechizitoriu, adică că el: *„(..) contrar prevederilor scrisorilor informativ-normative..., a majorat valoarea acestor gazoducte cu 41 429,41 lei, bani colectați de la un grup de cetățeni - potențiali consumatori, locuitori ai s. Gradiște, r-nul Cimișlia, pentru efectuarea lucrărilor de gazificare, în urma cărui fapt a pricinuit părților vătămate Maria Durlescu, Andrei Leșanu, Afanasie Chisăliță,*

Domnica Rotaru, Vasilisa Lungu, Valeriu Damaschin, Maria Baidu, Eudochia Ciobanu, Nicolai Ciobanu, Natalia Ciobanu, pagubă materială considerabilă (...) după finisarea lucrărilor de gazificare (...), prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare, din 04.10.2010, în calitate de vânzător, a înstrăinat cu drept de proprietate SRL „Cimișlia Gaz” în calitate de cumpărător, la suma de 93.000 lei, o porțiune din gazoduct (..), astfel însușind bunurile coproprietarilor, al căror cotă parte constituia 48 000 lei”, utilizând formulări ce pun la îndoială nevinovăția celui achitat (f.d. 65 vol. I; f.d. 207 vol. II; f.d. 163 vol. II).

Totodată, instanța de recurs a mai menționat că prima instanță doar a trecut în revistă probele administrate pe caz, însă nu a apreciat separat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu. Pe lângă aceasta, nu a indicat din care motive a respins probele acuzării.

Astfel, instanța de fond nu a judecat fondul cauzei penale în condițiile legii și a adoptat o sentință, care nu cuprinde motive legale, pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal a constatat că conform procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, procurorul, în cadrul rejudecării cauzei potrivit regulilor generale, nu a solicitat să fie cercetate direct și nemijlocit probele scrise, decisive ale acuzării, inclusiv declarațiile martorilor acuzării.

Instanța de apel a dat citirii probelor scrise, examinate de prima instanță, consemnându-le în procesul verbal al ședinței de judecată, dar din propria inițiativă, încălcând astfel principiul contradictorialității procesului penal, deoarece a selectat și invocat, din oficiu, probe pe care le-a utilizat și pus la baza hotărârii de condamnare a inculpatului, adică în defavoarea lui, subminând competența exclusivă a acuzatorului de stat în aspectul vizat (f.d. 235-241 vol. II);

Colegiul penal a menționat, că potrivit descrierii deciziei contestate, instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și le-a repetat întocmai, dar neindicând din care motive a respins probele apărării (f.d. 244 vol. II).

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 02.04.2015, apelurile declarate au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Tătaru V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, la 5 ani închisoare cu privarea de dreptul de a

ocupa funcții legate, de administrarea societăților comerciale pe termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către părți a fost admisă în principiu lăsând a fi soluționată în procedură civilă.

10. Instanța de apel a constatat că inculpatul Tătaru V., prin acțiunile sale intenționate, în perioada 2005-2008, cu scop de însușire a bunurilor altei persoane, activînd în calitate de conducător a Î.I. "Tătaru" din s. Grădiște, r-nul Cimișlia, a încasat de la locuitorii s. Grădiște r-ul Cimișlia în număr de 24 asociați pe cote părți, pentru lucrările de construcție la gazoductul de presiune medie de 430 m. suma de 48 000 lei, inițial negociată cu beneficiarii și acceptată de părți, ulterior înstrăinînd acest segment de gazoduct, la preț de 93 000 lei, către S.R.L „Cimișlia Gaz”, astfel, a comis fapte exprimate prin *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoana încredințate în administrarea lui săvîrșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu, cauzînd părților vătămate Durnescu M., Leșanu A., Chisăliță A., Rotaru D., Lungu V., Damaschin V., Badiu M., Ciobanu E., Ciobanu N., Ciobanu N. o pagubă materială considerabilă, în sumă totală de 48 000 lei.*

Tot el, fiind director Î.I. "Tătaru", a fost învinuit de către organul de urmărire penală că în perioada anilor 2005-2008, contrar prevederilor normative privind determinarea valorii obiectelor construcției și decontărilor pentru lucrări de antrepriză, la executarea lucrărilor de construcție-montaj a gazoductului din s. Grădiște, r-nul Cimișlia, a colectat bani de la Durnescu M., Leșanu A., Chisăliță A., Rotaru D., Lungu V., Damaschin V., Badiu M., Ciobanu E., Ciobanu N., Ciobanu N., majorînd costul lucrărilor la două segmente: gazoduct cu lungimea de 430 m. presiune medie și 1 250 m. gazoduct cu presiune joasă, în sumă de 41 429,41 lei, cauzînd părților vătămate pagube materiale considerabile.

Instanța de apel a menționat că folosirea situației de serviciu, în contextul delapidării, se prezumă a fi comisă de către o persoană, care, deși are sau nu are contact direct cu bunurile, care formează obiectul material, dar dispune de dreptul de dispoziție cu privire la situația juridică a acestora și, prin intermediul unor acte de serviciu necorespunzătoare, scoate bunurile dintr-o gestiune, pentru a le transfera în alta, în realitate însușindu-le sau însușind veniturile din realizarea lor.

Instanța de apel a reținut probele ce confirmă vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, și

anume: - declarațiile părților vătămate: Durlescu M., Ciobanu Eu., Baidu M., Damaschin V., Ciobanu N., Chisăliță A., reprezentantul părții vătămate Rotaru D. și Lungu V. - Coadă A., succesorul legal al părților vătămate Leșanu A. și Leșanu A. - Lotca M.; - declarațiile martorilor: Tătaru M. Lungu S., Chisăliță Al-dru, Ciobanu C., Lungu Al-dru, Sclifos I., Ciuciuleanu N., Bîlbă Al., Chisăliță Gh., Gîlcă E., Musteață I., Ciuciuleanu C., Sîrghi I., Ciobanu N., Mutu A., Nistreanu P., Damaschin Z.;

Concomitent, vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunii incriminate, a fost dovedită și prin materialele cauzei și anume: - concluziile actului de revizie, din 26.10.2011, întocmit la Î.I. "Tătaru", și dezacordul conducerii întreprinderii menționate, din 01.10.2011 făcute de către controlor-revizor principal din Direcția nr. 3 a CCCEC al RM. (f.d. 82-90, 185 vol. I); - Actul reviziei economico-financiare a activității Î.I. "Tătaru", în perioada 01.01.2005 - 01.10.2011 (f.d. 82-90 vol. I); - Raportul Comisarului CPR Cimișlia nr. 369 din 10.06.2011 (f.d. 4 vol. I); - proces-verbal al adunării coproprietarilor gazoductului, din s. Grădiște r-ul Cimișlia, din 12.04.2011 (f.d. 13 vol. I); - lista persoanelor (24 la număr) care au achitat pentru construcția gazoductului, suma totală de 125 150 lei (f.d. 25 vol. I); - act de îndeplinire a lucrărilor la obiectul 7250 din s. Grădiște, r-ul Cimișlia, valoarea totală de deviz pe obiect constituie 89 780 lei 47 bani , valoarea reală constituie 71 461,03 lei conform raportului de expertiză. (f.d. 88 vol. I și 154-156 vol. 1); - contract de vânzare-cumpărare a gazoductului, din 04.10.2010 Î.I. "Tătaru" în persoana lui Tătaru V. vîndut și S.R.L „Cimișlia Gaz” a cumpărat conform proiectului de gazificare 7250 din s. Grădiște, r-ul Cimișlia, gazoduct presiune medie, lungimea 430 metri la preț de 93 000 lei. (f.d. 157-161 vol. I); - proces-verbal din 12.04.2011 al adunării coproprietarilor gazoductului de presiune joasă, din s. Grădiște, r-ul Cimișlia, din care se vede că conducta de gaz presiune joasă dulapul nr. 15 ce aparține coproprietarilor, cu drept de proprietate, se transmite pentru deservire tehnică S.R.L. „Cimișlia Gaz” (f.d. 53 vol. 3).

Probele de vinovăție expuse supra au fost dobîndite și cercetate în condițiile legii, sunt pertinente și concludente, coroborează între ele și în ansamblu dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Tătaru V. în comiterea infracțiunii imputate.

Poziția inculpatului pusă în apărarea sa, precum că casele persoanelor care au adus contribuții bănești, la construcția gazoductului, au fost racordate la gazoduct și respectiv ei nu au careva temei a socoti că nu au fost prejudiciați, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată și lipsită de temei or ei erau în drept a deveni coproprietari, conform cotelor aduse și fiecare în parte a fost prejudiciat la suma contribuită în edificarea gazoductului, fapt care nu poate fi confundat cu realizarea drepturilor de consumatori de gaze,

pentru care ei plătesc costul gazului, în dependență de volumul de consum, proprietar a gazoductului fiind S.R.L. „Cimișlia Gaz”.

Instanța de apel a conchis, că concluziile instanței de fond expuse în sentință și argumentele părții apărării, cu privire la nevinovăția inculpatului Tătaru V., sunt irelevante, contravin probelor prezentate și circumstanțelor cauzei, respectiv nu pot fi menținute.

Astfel, instanța de apel, comparînd materialul probatoriu, a găsit ca fiind dovedite faptele inculpatului Tătaru V., acțiunile lui încadrîndu-le conform prevederilor art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal - *delapidarea averii străine încredințate în administrarea lui, înstrăinarea cotei părți a 24 asociați din segmentul gazoductului cu lungimea de 430 m. cu cauzarea de daune în proporții considerabile, în sumă de 48 000 lei și cu folosirea situației de serviciu în interese personale și materiale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.*

Instanța de apel a stabilit că nu au fost dovedite faptele de delapidare a averii străine, a bunurilor încredințate în proporții mari, or suma însușită ilegal nu depășește 2 500 unități convenționale astfel fapta comisă nu constituie infracțiune prevăzute la art. 191 alin. (4) Cod penal.

Inculpatul Tătaru V., deși a vîndut porțiunea de gazoduct cu 93 000 lei, diferența de la suma de 48 000 lei constituind beneficiu lui, ca urmare a investițiilor proprii, a activității de construcție-montare efectuate la gazoduct de către Î.I. "Tătaru" condusă de către el și ofertei de vînzare-cumpărare ce rezultă din prețul acceptat și plătit de către S.R.L. „Cimișlia Gaz”.

Majorarea costului a două segmente de gazoduct, din s. Grădiște, r-ul Cimișlia, în suma de 41 429,41 lei, nu constituie o altă infracțiune de delapidare ori din această sumă 27 110,05 lei constituie majorarea pentru gazoductul cu lungimea de 430 m. vîndut la preț de 93 000 lei, din care deja cota asociaților a fost calculată și pentru acest segment coproprietarii au fost prejudiciați doar în suma de contribuție bănească de 48 000 lei.

Majorarea prețului de cost a două segmente de gazoduct: 430 m. gazoduct cu presiune medie și 1 250 m. gazoduct cu presiune joasă, în sumă de 41 429,41 lei nu constituie o delapidare, or parte din sumă majorată pentru cel de 430 m. nu influențează suma de contribuții a asociaților, 24 la număr (48000 lei), ea rămînînd constantă, indiferent la ce preț era estimat acel segment de gazoduct.

Cît privește al doilea segment de gazoduct, de presiune joasă, cu lungimea de 1 250 m, instanța de apel a constatat că el nu a fost înstrăinat și nici însușit prin careva metode de către Tătaru V., acest segment fiind

transmis către S.R.L. „Cimișlia Gaz” pentru deservire și exploatare, conform hotărîrii asociaților, din 12.04.2011.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că Tătaru V. nu și-a însușit careva bunuri ce ar aparține altor persoane sau sume bănești din realizarea lor la suma de 41 429,41 lei și în acest aspect nu s-a constatat existența faptei infracționale pe acest capăt de învinuire iar acțiunile lui urmează a fi încadrate în limitele în care vinovăția a fost confirmată prin probe incontestabile.

Instanța de apel a apreciat ca o metodă de apărare poziția inculpatului Tătaru V., privind nerecunoașterii vinovăției, or circumstanțele de fapt, reținute în sarcina inculpatului, au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, declarațiile părților vătămate a martorilor, materialele dosarului, expuse mai sus, apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod penal, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a respins poziția de nevinovăție aleasă de către inculpat, apreciind-o ca o metodă de a se eschiva de la răspunderea penală.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar au contestat-o:

Procurorul, care, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul invocă următoarele:

- instanța de apel, reîncadrînd acțiunile inculpatului Tătaru V. de la art. 191 alin. (4) Cod penal, în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, nu a examinat sub toate aspectele probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond și apel în cauza penală, și neîntemeiat a emis o decizie de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Tătaru V., partea descriptivă a căreia nu corespunde cu cea rezolutivă;

- instanța de apel urma să dezvăluie concluzia reîncadrării acțiunilor inculpatului Tătaru V. de la art. 191 alin. (4) Cod penal, în baza art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, expunîndu-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza sentinței de reîncadrare;

- instanța de apel nu a îndeplinit cu strictețe prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, precum și explicațiile Plenului Curții Supreme de Justiție, date la pct. 14 al Hotărîrii nr. 22, din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordin de apel” din sensul căroră rezultă că nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel;

- instanța de apel nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului Tătaru V., de comiterea infracțiunii incriminate, de către organul de urmărire penală, reîncadrându-i acțiunile acestuia în baza art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, pe semnele: *„delapidarea averii străine,adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu (...)”*;

- instanța de apel, reîncadrând acțiunile inculpatului Tătaru V. de la art. 191 alin. (4) Cod penal, în baza art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, nu a binevoit de a da o apreciere obiectivă circumstanțelor de fapt ale cazului, cu certitudine confirmate prin declarațiile părților vătămate, părților civile și martorilor;

- vina inculpatului, în comiterea infracțiunii imputate de organul de urmărire penală, se demonstrează pe deplin, prin probele scrise și documente, care coroborează cu probele analizate supra, cum ar fi: - *concluziile pe actul de revizie, din 26.10.2011 întocmit la Î.I. "Tătaru"; - dezacordul conducerii întreprinderii menționate din 01.10.2011, făcute de către controlor-revizor principal din Direcția nr. 3 a CCCEC al RM, (f.d.185); - Actul reviziei economico-financiare a activității Î.I. "Tătaru", în perioada 01.01.2005 - 01.10.2011;*

- instanța de apel incorect a recalificat acțiunile inculpatului Tătaru V. de la prevederile art. 191 alin. (4) Cod penal, la art. 191 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal, ori părțile vătămate indică direct, că anume Tătaru V. s-a ocupat de gazificarea satului și banii colectați au fost transmiși ultimului;

- instanța de apel a emis hotărârea pe caz cu încălcarea prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, fără cercetarea întemeiată, obiectivă și multiaspectuală a tuturor probelor sub aspectul circumstanțelor cazului și probele prezentate de partea și fără a indica motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul învinuirii.

Inculpatul, care invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 9), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței de achitare.

În motivarea recursului inculpatul invocă următoarele:

- decizia instanței de apel este una ilegală, nefondată în fapt și de drept;
- la judecarea apelurilor depuse, instanța de apel eronat a aplicat normele dreptului material penal;

- instanța de apel greșit a reținut drept existente în acțiunile inculpatului a componentelor de infracțiune prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal;

- instanța de apel a dat o interpretare eronată și tendențioasă raporturilor juridice civile preexistente între figuranții pe dosar;
- acuzatorii de stat și instanța de apel au admis spre examinare apelul înaintat de Ciobanu Eu., fără ca ultima să-și expună poziția asupra acestuia, sau altcineva să fie împuternicit prin procură ori mandat;
- învinuirile aduse prin rechizitoriu sunt scoase integral din contextul actului de revizie economico-financiare, care a avut loc la Î.I. "Tătaru" în perioada 04.10.2011 - 26.10.2011;
- cauza penală ce ține de comercializarea segmentului de gazoduct de presiune medie, cu lungimea de 430, evaluat la suma de 93 000 lei, au caracter politic, deoarece a fost inițiată ca urmare a petițiilor, din 25.02.2011 și din 12.04.2011, depuse la Procuratura Generală a RM de către un fost deputat în Parlamentul RM, în ajunul alegerilor locale din anul 2011;
- revizia a fost inițiată în conformitate cu *Regulamentul privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții, Anexa nr. 3, aprobat prin HG nr. 360 din 25.06.1996 „Cu privire la controlul de stat al calității în construcții”*, care de fapt nu este de competența CCCEC, cu atât mai mult la obiectele finanțate din activitate investițională, contravine și cu prevederile *Legii nr. 81 din 18.03.2004 „Cu privire la investițiile în activitatea de întreprinzător”*;
- potrivit pct. 4 al Anexei nr. 1 din HG nr. 360 din 25.06.1996, Controlul de stat al calității în construcții este exercitat de către Inspekția de Stat în Construcții, conform prevederilor *Legii nr. 721-XIII din 2 februarie 1996 „privind calitatea în construcții”*;
- revizorul principal al CCCEC a inițiat controlul volumelor și costul lucrărilor în baza unor scrisori informative și nu în temeiul unui contract de antrepriză așa cum prevede pct. 7. cap. III, la anexa nr. 3 a HG 360 din 25.06.1996;
- în cadrul examinării cauzei, instanța de fond a constatat că în ședință judiciară nu a fost prezentate probe, care ar confirma că suma de 48 000 lei, ar constitui cota parte a 24 de potențiali consumatori de gaze naturale, din suma de 93 000 lei, comercializată către S.R.L „Cimișlia Gaz” de Î.I. "Tătaru";
- instanța de fond a constatat că segmentul de gazoduct de presiune medie, cu lungimea de 430 m., este proprietatea Î.I. "Tătaru", care se confirmă din actul de recepție a lucrărilor, din 03.09.2009 (f.d. 22-23), cât și din Raportul de evaluare nr. 0274716 din 22.02.2010 (f.d. 129), evaluat de către Camera de Comerț și Industrie prin metoda de construcție;

- din declarațiile martorilor, cât și a pătimașilor, cu certitudine s-a constatat că lucrările la obiectivele incluse în rechizitoriu au fost efectuate în anul 2008;

- Curtea Europeană pentru drepturile Omului, prin Hotărîrea Capean c. Belgiei, din 13.01.2005, a constatat că în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării;

- nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Dreptului Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședință de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare;

- organul acuzării nu a ținut cont de investițiile Î.I. „Tătaru” în sistemul de gazificare, de care la moment beneficiază casele potențialilor consumatori de gaze naturale, participanți la procesul de gazificare, inclus în rechizitoriu;

- la primirea deciziei de către instanța de apel, nu s-a ținut cont de investițiile Î.I. „Tătaru” la sistemul de gaze naturale, fiind luată o decizie ilegală, care de fapt, la moment se făcea imposibilă beneficierea de gaze naturale de persoanele potențiali consumatori de gaze, participanți la procesul de judecată;

- instanța de apel, contrar tuturor principiilor fundamentale ale dreptului civil, care sunt redate în Constituția RM, Codul Civil precum și un șir de alte acte normative, încearcă printr-o decizie judecătorească să modifice atât situația juridică a bunurilor, cât și să stabilească vinovăția unor persoane în delapidarea averii străine încredințate în administrarea lui Tătaru V.

12. Judecînd recursurile ordinare, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

12.1. Cu referire la recursul acuzatorului de stat

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile în care *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau faptei săvîrșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând textul deciziei recurate, Colegiul constată că motivele invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate în instanța de fond și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Lecturînd textul deciziei contestate, Colegiul penal relevă că instanța de apel, ținînd cont de prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecînd cauza în fapt și în drept, s-a pronunțat asupra circumstanțelor săvîrșirii infracțiunii, cu indicarea locului, timpului, modului săvîrșirii acesteia, a formei și gradului de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii și, respectiv, încadrarea juridică a acțiunilor săvîrșite de inculpat.

Colegiul penal reține că instanța de apel, verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel corect ajungînd la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa în conformitate cu prevederile art. 7,61, 75-78 Cod penal.

În recurs, procurorul critică decizia instanței de apel, din considerentul că aceasta în mod neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatului Tătaru V. de la art. 191 alin. (4) Cod penal, în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

La acest compartiment, Colegiul penal ține să menționeze că potrivit alin. (1) art. 126 Cod penal, se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea bunurilor sustrate, dobîndite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvîrșirii infracțiunii, depășește 5000 și, respectiv 2500 unități convenționale de amendă.

Colegiul penal enunță, că de către partea învinuirii nu au fost dovedite faptele de delapidare a averii străine, a bunurilor încredințate *în proporții mari*, or suma însușită ilegal nu depășește 2500 unități convenționale, astfel fapta comisă nu constituie infracțiune prevăzute la art. 191 alin. (4) Cod penal.

În această ordine de idei, potrivit doctrinei de specialitate, prejudiciul cauzat prin infracțiunea prevăzută la alin. (4) art. 191 Cod penal, nu poate să aibă un caracter considerabil. În caz contrar, calificarea se va face potrivit lit. c) alin. (2) art. 191 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal consideră ca fiind una corectă constatarea instanței de apel descrisă în *punctul 10. al prezentei decizii* și expuse în decizia sa, care analizate în ansamblu, demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

La fel, Colegiul penal conchide că urmează a fi respins și un alt motiv invocat de procuror și anume că partea descriptivă a soluției contrazice dispozitivul hotărârii. Astfel, este neîntemeiată afirmația recurentului precum că *"(...) instanța de apel, reîncadrând acțiunile inculpatului Tătaru Vasile de la art. 191 alin.(4) Cod penal, în baza art. 191 alin.(2) lit. c) și d) Cod penal, nu a examinat sub toate aspectele probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond și apel în cauza penală și neîntemeiat a emis o decizie de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Tătaru Vasile, partea descriptivă a căreia nu corespunde cu cea rezolutivă"*, deoarece dispozitivul deciziei atacate este conform constatărilor instanței, ultimele fiind susținute prin probe.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul largit conchide că nu și-a găsit confirmare argumentul procurorului, invocat în recurs, cu privire la reîncadrarea eronată de către instanța de apel a acțiunilor lui Tătaru V., din art. 191 alin. (4) Cod penal, în art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

În acest context, instanța de recurs conchide, că în prezenta cauză nu se întrevăd erori de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, iar argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil.

12.2. Cu referire la recursul ordinar declarant de inculpatul Tătaru Vasile

Punctul 8) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului, pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Însă, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seama de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte, între semnele

faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Astfel, temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, invocate de recurent, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmarea, nefiind stabilite presupusele erori de drept.

Astfel, argumentul invocat de recurent, referitor la netemeinicia concluziei instanței de apel, privind condamnarea sa în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, este neîntemeiat și se respinge, deoarece instanța de apel a motivat condamnarea lui Tătaru V. prin faptul că învinuirea a prezentat suficiente probe, care, cu certitudine, dovedesc vinovăția acestuia în comiterea *delapidării averii străine, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu*, (descrise în pct. 10. al prezentei decizii), motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu o consideră necesar de a o repeta.

La fel, instanța specifică că argumentele recurentului, precum că instanța de apel greșit a reținut drept existente în acțiunile lui componentele de infracțiune prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Urmează a fi menționat că delapidarea averii străine este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau de a dispune ilegal de bunurile altuia la propria dorință. *Latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal, se realizează prin sustragere, astfel, făptuitorul săvârșește luarea bunurilor ce-i sunt străine, dar care la moment se află în posesia lui legitimă, el profitând de atribuția de a administra aceste bunuri.

Astfel, sub aspect doctrinar, în viziunea instanței de recurs se regăsesc, în acțiunile ce i se incriminează lui Tătaru V., elementele *laturii obiective* a componenței de infracțiune prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și anume *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu și anume:*

Dobândirea ilicită se dovedește prin faptul că Tătaru V., activînd în calitate de conducător a Î.I. "Tătaru", din s. Gradiște, r-nul Cimișlia, a delapidat averea străină, încredințată în administrarea sa, înstrăinînd cotele părți ale 24 asociați din segmentul gazoductului, cu lungimea de 430 m., cu cauzarea de daune în proporții considerabile (în sumă de 48 000 lei), și cu folosirea situației de serviciu în interese personale și materiale.

Folosirea situației de serviciu, fiind prezent, avînd ca bază relațiile de serviciu ale făptuitorului, care a însușit bunurile încredințate în administrarea sa.

Latura subiectivă a infracțiunii date este caracterizată prin vinovăția lui Tătaru V., în formă de intenție directă, scopul urmărit de acesta fiind unul cupidant.

Astfel, conform Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 „*Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor*” în pct. 23 este specificat că „(...) *delapidarea averii străine se consideră consumată din momentul în care făptuitorul, intrînd în posesia ilegală a bunurilor altei persoane, obține posibilitatea reală de a se folosi și de a dispune de acestea la dorința sa*”.

Prin urmare, a fost dovedit faptul că Tătaru V., prin acțiunile sale intenționate, în perioada 2005-2008, cu scop de însușire a bunurilor altei persoane, activînd în calitate de conducător a Î.I. “Tătaru”, din s. Gradiște, r-nul Cimișlia, a încasat de la locuitorii s. Gradiște, r-ul Cimișlia, în număr de 24 asociați pe cote părți pentru lucrările construcție la gazoductul de presiune medie 430 m., suma de 48 000 lei.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal (*descrise în pct. 10 al prezentei decizii*) au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului Tătaru V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, iar temei pentru casarea hotărîrii judecătorești recurate lipsesc.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră că faptei săvîrșite de către Tătaru V. i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă i s-a stabilit în limitele minime a sancțiunii normei penale, în baza căreia a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana vinovată și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

Or, în fapt, decizia instanței de apel în această parte corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificînd motivele pe care și a întemeiat soluția.

Un alt aspect invocat de inculpat în cererea de recurs s-a referit la chestiunea de apreciere a probelor, deci recurentul consideră că instanța de apel a încălcat prevederile legale și nu a apreciat fiecare probă administrată și cercetată în cauza deferită judecării, care în consecință a dus la dispunerea condamnării eronate a inculpatului.

Asupra celor invocate se impune mențiunea că chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, invocată de recurent, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar, instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță. Deci, Colegiul lărgit nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice.

De asemenea, Colegiul lărgit reține că criticile formulate de recurent, în recursul ordinar declarat, cu privire la dispunerea condamnării lui în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârea adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii recurate în această parte, nu s-au stabilit, or concluzionând asupra celor expuse, instanța de recurs consideră că în prezenta cauză nu se constată eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală.

La capitolul incidenței temeiului invocat de recurent și prevăzut de pct. 9) alin. (1) art. 427 Codul de procedură penală, Colegiul penal relevă că condiția esențială pentru tragerea persoanei la răspundere penală, constă în aceea ca fapta imputată să fie prevăzută de legea penală ca infracțiune. Totodată, acest motiv de casare poate fi aplicat și în cazul când *la momentul săvârșirii, fapta a fost prevăzută de lege ca infracțiune, însă la momentul examinării în recurs a încetat a mai fi considerată ca infracțiune, fiind exclusă din codul penal, fiindcă nu se poate dispune condamnarea pentru o faptă neîncriminată de lege și nu poate exista pedeapsă fără infracțiune.*

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță, temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârii judecătorești atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune, și anume, conform art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ca - *delapidarea averii străine, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu.* De asemenea, instanța de recurs menționează că

fapta săvârșită de către inculpat nu a fost dezincriminată, neîncetînd a mai fi infracțiune și nu a fost exclusă din Codul penal. Prin urmare, instanța de recurs constată că inculpatul Tătaru V. a fost condamnat pentru o faptă care este prevăzută de legea penală a Republicii Moldova.

Cu referire la argumentul recurentului precum că, „(...) revizia a fost inițiată în conformitate cu Regulamentul privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții, Anexa nr. 3, aprobat prin HG nr. 360 din 25.06.1996 „Cu privire la controlul de stat al calității în construcții”, care de fapt nu este de competența CCCEC, cu atât mai mult la obiectele finanțate din activitate investițională, contravine și cu prevederile Legii nr. 81 din 18.03.2004 „Cu privire la investițiile în activitatea de întreprinzător”, Colegiul penal menționează că potrivit pct. 36 din HG despre aprobarea Regulamentului cu privire la efectuarea reviziilor economico-financiare nr. 253 din 10.03.2003 (în vigoare la momentul întocmirii actului de revizie din 26.10.2011), actele de revizie și deciziile ce derivă din rezultatele lor pot fi contestate în conformitate cu legislația Republicii Moldova.

Cît privește alegațiile recurentului referitor la faptul că acuzatorii de stat și instanța de apel au admis spre examinare apelul înaintat de Ciobanu Eudochia, fără ca ultima să-și expună poziția asupra acestuia, sau altcineva să fie împuternicit prin procură ori mandat, Colegiul penal menționează că acestea sunt combătute prin materialele cauzei și anume: *Ordonanța organului de urmărire penală (f.d. 234 vol. I), prin care Ciobanu Eu. a fost recunoscută în calitate de parte vătămată; Procesul-verbal al ședinței de judecată privind audierea părții vătămate (f.d. 84 vol. II); Apelul împotriva sentinței depus de partea vătămată Ciobanu Eudochia, semnat de ultima (f.d. 182 vol. III).*

În continuare, instanța de recurs ține să remarce că recurentul în recursul declarat face trimitere la *Recomandarea nr. 53 „Cu privire la procedura de examinare a apelului conform modificărilor și completărilor din Codul de procedură penală, introduse prin Legea nr.66 din 05.04.2012, MO 155-159/27.07.2012, în vigoare 27.10.2012”*, preluînd mot-a-mot alin. 4 și 9 din pct. 10 al prezentei, însă nu raportează aceste recomandări la situația din speță, nefiind clar din cele invocate care sunt încălcările admise de instanța de apel.

În această ordine de idei, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel a judecat cauza în conformitate cu prevederile legale, adoptînd o hotărîre legală și întemeiată, cu respectarea exigențelor art. 6 CoEDO.

În acest context, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414 - 419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de

inculpatul Tătaru V. și, potrivit legii, se impune respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

13. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut și inculpatul Tătaru Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 02 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui *Tătaru Vasile Iosif*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 03 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Petru Moraru